

PASZTETNIK (2) *sb m*

pasztetnik (2), [**pastetnik**].

N sg paszt(e)tnik (2).

Sł stp brak, Cn: pasztetnik, Linde XVII w.: pasztetnik.

Rzemieślnik wypiekający wykwinne potrawy z ciasta; dulciarius Calep, Cn; cupedinarius Calep; crustularius, dulciarius pistor, panchrestarius, panifex crustarius Cn (2) : Cupedinarius, Qui esculenta et poculenta delicatiora cocta vendit – Pałztetnik. Calep 278a, [344]a; [Volck Qqq2].

Cf [PASTETARZ]

LWil